

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2430

гр. София, 17.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА

като разгледа докладваното от БИЛЯНА МАГДЕЛИНОВА Гражданско дело № 20231110101873 по описа за 2023 година

С молба от 27.11.2023г. ищецът „Вип Паркет“ ЕООД, ЕИК 201617469 в изпълнение на разпореждане №114079 от 18.09.2023г. уточнява, че предявява иск чл.439 от ГПК като длъжник по изпълнителен титул и образуваното пред ЧСИ М. П. с рег.№851 при КЧСИ по изпълнително дело №20148510401383. Изпълнителният титул е издаден в полза на ответника „Инвестиционна компания“ АД - първоначален вискател по чиято молба е образувано изпълнителното дело. Твърди, че изпълнително дело 20148510401383 по описа на ЧСИ М. П. с рег.№851 при КЧСИ е висящо към датата на исковата молба, тъй като няма издадено постановление за прекратяване на основание чл.433 ал.1 т.8 от ТПК, както и че предявеният иск се основава на твърдения за несъществуване правото на вискателя да извършва принудителни изпълнителни действия поради погасяване на вземането по давност. Поради това предявява претенция за установяване недължимост на вземането за 166,67лв. отразено в изпълнителния титул като напълно самостоятелно вземане, правният интерес от което се основава основава на практиката, че е допустимо предявяване на отрицателен установителен иск в пълен размер за цяло отделно индивидуализирано в изпълнителния титул вземане, какъвто е настоящия случай, а именно вземане в размер на 166,67лв., представляващо възнаградителна лихва изчислена върху главница в размер на 50 000 лв. за периода от 18.01.2011 до 28.01.2011 г., отразено в изпълнителен титул - изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав.

На следващо място твърди, че искът се основава на подписана между страните на 26.11.2019г. спогодба, в която е договорено общият дълг да бъде опростен на основание чл. 108 от ЗЗД до общо задължение от 100 000лв., като сумата от 166,67 лв. не е посочена, че е част от това задължение и следователно следва да се счита това вземане в неговия пълен размер като самостоятелно съществуващо вземане за изцяло погасено чрез опрощаване.

С оглед направените допълнителни изявления е заявен следния петитум на иск с правно основание чл. 439 от ГПК:

-Да бъде постановено решение, с което да се признае за установено несъществуването на правото на вискателя „Инвестиционна компания“ АД да извършва принудителни изпълнителни действия за събиране на вземането си в размер на 166,67лв., отразено в изпълнителен титул - изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав, ОТ „ВИП ПАРКЕТ“ ЕООД поради изтекла обща 5 /пет/ годишна погасителна давност,

-При условията на евентуалност да бъде постановено решение, с което да се признае за установено несъществуването на правото на вискателя „Инвестиционна компания“ АД да извършва принудителни изпълнителни действия за събиране на вземането си в размер на 166,67лв., отразено в изпълнителен титул - изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав, ОТ „ВИП ПАРКЕТ“ ЕООД С ЕИК 201617469 поради несъществуване на вземането поради сключен двустранен договор на основание разпоредбата на чл.108 от ЗЗД и опрощаване на това вземане в пълен размер.

С разпореждане № 158956/18.12.2023г. е оставена исковата молба без движение, тъй като в молба от 27.11.2023г. са изложени съображения, че сумата 166,67лв., представляваща възнаградителна лихва изчислена върху главница в размер на 50 000 лв. за периода от 18.01.2011 до 28.01.2011 г., отразена в изпълнителен титул - изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав, е част от сумата, предмет на събиране по изп.дело№20148510401383 по описа на ЧСИ М. П. с рег.№851 при КЧСИ. В тази връзка съдът дава възможност на ищеца да уточни какъв е размерът на сумата, предмет на събиране по изп. дело№20148510401383 по описа на ЧСИ М. П. с рег. №851 при КЧСИ, в полза на вискателя „Инвестиционна компания“ АД, за която се твърди, че вземането е погасено по давност. Същата е предмет на установителния иск по чл.439 от ГПК, поради което на основание чл.129, ал.2 от ГПК съдът ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ ИСКОВАТА МОЛБА, с която е предявен иск с правно основание чл.439 от ГПК срещу „Инвестиционна компания“ АД за установяване, че вземането за събиране на което е образувано изп.дело№

20148510401383 по описа на ЧСИ М. П. с рег.№851 при КЧСИ е погасено по давност. Дадена е възможност на ищеца да уточни цената на иска, като посочи размера на сумата, събирана по изп.дело в полза на вискателя „Инвестиционна компания“ АД, което твърди да е погасено по давност, и представи доказателство за доведена по сметка на СРС държавна такса в размер на 4% от цената на иска, ако надхвърля внесените 50,00лева.

С молба от 21.12.2023г. ищецът уточнява, че предявеният отрицателен установителен иск по реда на чл.439 от ГПК не е частичен, а е предявен в пълен размер за конкретно отразено в изпълнителния титул самостоятелно вземане за мораторна лихва начислена върху главница в размер на 50 000лв. за периода от 18.01.2011г. до 28.01.2011г. Всички останали вземания отразени в изпълнителния титул са за главница в друг размер, а именно 40 000лв. и начислени суми за други, различни периоди от време.

Поради това е направено искане съдът да приеме, че предмет на предявения пред него иск по реда на чл.439 от ГПК е именно оспорването на съществуването на правото на ответника да извършва принудителни изпълнителни действия, именно за събирането единствено на това самостоятелно вземане в неговия пълен размер, поради изтекла обща 5 годишна погасителна давност за събирането му и поради което общият размер на сумата събирана по изпълнително дело №20148510401383, висящо пред ЧСИ М. П. с рег.№851 при КЧСИ е обстоятелство, което е ирелевантно на предмета на настоящия спор.

С оглед на изложеното е заявен петитум на отрицателния установителен иск, предявен по реда на чл.439 от ГПК, да бъде прието за установено несъществуването на самостоятелно вземане в размер на 166,67лв., представляващо възнаградителна лихва изчислена върху главница в размер на 50 000 лв. за периода от 18.01.2011 до 28.01.2011г., отразено в изпълнителен титул – изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав.

При така установените факти, се налагат следните правни изводи:

Съгласно чл. 439 от ГПК длъжникът може да оспорва чрез иск изпълнението. Искът на длъжника може да се основава само на факти, настъпили след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Съгласно чл. 124, ал. 1 от ГПК, всяко лице, което има правен интерес, може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право. Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка, за която съдът следи служебно по всяко време на производството. Липсата му обуславя недопустимост на предявения иск. Допустимостта на установителния иск е обусловена от наличието на правен интерес за ищеца, като такъв е налице, когато при уважаването на иска, силата на присъдено нещо на съдебното решение ще породи за ищеца правни последици и ще рефлектира върху обема и съдържанието на притежаваните от него законни права и правнозащитими интереси в ответното държавно предприятие.

На следващо място съгласно чл.124, ал.4, изр.2 от ГПК иск за установяване съществуването или несъществуването на други факти с правно значение се допуска само в случаите, предвидени в закон.

Съдът приема, че липсва правен интерес от предявяване на иск за установяване несъществуването на акцесорно вземане в размер на 166,67лв., представляващо възнаградителна лихва изчислена върху главница в размер на 50 000 лв. за периода от 18.01.2011 до 28.01.2011г., отразено в изпълнителен титул – изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав, за събиране на които е образувано процесното изпълнително дело, без да се разглежда въпросът за съществуване на вземането за главница, от което претенцията за мораторна лихва произтича и което е предмет на изпълнителното производство.

Този извод се налага поради акцесорния характер на процесното вземане, дължимостта на което се обуславя от съществуване на главното вземане с оглед чл.119 от ЗЗД, според който с погасяване на главното вземане се погасяват произтичащите от него допълнителни вземания. Безпредметно е да се установява несъществуване на акцесорно вземане, без да се постави въпросът за дължимостта на главния дълг, поради което исковата молба следва да бъде върната.

Формулираният петитум за предявяване на иск за установяване несъществуване правото на бившия взискател „Инвестиционна компания“ АД да извършва принудителни изпълнителни действия за събиране на вземането

си в размер на 166,67лв., отразено в изпълнителен титул – изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав, ОТ „ВИП ПАРКЕТ“ ЕООД С ЕИК 201617469 поради изтекла обща 5 /пет/ годишна погасителна давност, следва да се квалифицира като иск с правно оснвоание чл.124, ал.4, изр.2 от ГПК за установяване несъществуване на други факти с правно значение, но е налице специален ред, чрез който ищецът да постигне целените правни последици.

Според чл. 435, ал.2, т. 6 от ГПК отказът на ЧСИ да прекрати изпълнителното производство подлежи на обжалване пред съответния окръжен съд, който може да го отмени и да дава указания на ЧСИ по приложение на закона. Следователно е налице специален ред за установяване несъществуването на посоченото право, а именно чрез обжалване действията на ЧСИ. Този специален ред не може да бъде дерогиран с предявяване на отрицателен установителен иск за установяване на същите факти, за които е предвиден специален ред. Не са изложени твърдения от страна на ищеца да е обжалвал действията на ЧСИ, ако същият е отказал да прекрати изпълнителното дело при наличие на законоустановените предпоставки за това.

Поради това ищецът заобикаля ползването на специален ред за защита на неговото право чрез предявяване на отрицателен установителен иск, но тази възможност не е предвидена в закона, освен ако не се предяви иск по чл.439 от ГПК, но предявеният такъв иск е недопустим поради липса на правен интерес, както е изложено по-горе.

Налице е недопустимост поради липса на правен интерес по отношение на исковете за установяване нищожност на актовете, на основание на които са наложени запори и възбрани върху всякакво имущество, собственост на ищеца, по следните съображения:

В случай, че ЧСИ не се е произнесъл по искане на длъжника за прекратяване на делото и е продължил извършване на изпълнителни действия по него, въпреки наличие на предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, за ищеца би бил налице правен интерес от предявяване на иск по чл.74 от ЗЧСИ за заплащане на обезщетение за вреди в резултат от незаконосъобразни действия на ЧСИ, в рамките на което съдът следва да прецени дали са налице такива. Предявяването на иск за установяване и прогласяване нищожност на

актовете, на основание на които са наложени запори и възбрани върху всякакво имущество, собственост на ищеца, е лишено от правен интерес, тъй като дори и да бъдат уважени тези искове, то това няма да се отрази пряко върху правната сфера на ищеца, доколкото няма да доведе нито до прекратяване на изпълнителното производство, нито до установяване недължимост на каквито и да било суми на вискателя по него, нито до търсене отговорност от ЧСИ за извършени незаконосъобразни действия спрямо длъжника чрез присъждане на обезщетение за вреди. Изложените от ищеца твърдения, че въпросът за това дали са налице предпоставките на чл.433, ал.1, т.8 от ГПК за прекратяване на изпълнителното дело не може да се реши по установения в ГПК специален ред за обжалване действията на ЧСИ, тъй като решенията постановени по тези жалби не формират сила на пресъдено нещо и ЧСИ може да не се съобрази с тях, не обосноват правен интерес от предявяване на отрицателни установителни искове със заявления петитум.

С оглед на гореизложеното предявените искове са недопустими, тъй като липсва правен интерес от предявяването им и на основание чл.130 от ГПК исковата молба следва да бъде върната.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА ИСКОВАТА МОЛБА на „ВИП ПАРКЕТ“ ЕООД с ЕИК 201617469 , с която са предявени срещу „Инвестиционна компания“ АД с ЕИК 124612213 следните искове:

-Иск с правно основание чл.439 от ГПК за установяване несъществуването на вземане на вискателя „Инвестиционна компания“ АД в размер на 166,67лв., отразено в изпълнителен титул - изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав, **ОТ „ВИП ПАРКЕТ“ ЕООД** поради изтекла обща 5 /пет/ годишна погасителна давност, за събиране на което е образувано изпълнително дело №20148510401383, висящо пред ЧСИ М. П. с рег.№851 при КЧСИ;

-При условията на евентуалност иск с правно основание чл.439 от ГПК за установяване несъществуване вземането на „Инвестиционна компания“ АД в размер на 166,67лв., отразено в изпълнителен титул - изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав, ОТ „ВИП ПАРКЕТ“ ЕООД С ЕИК

201617469 поради сключен двустранен договор на основание разпоредбата на чл.108 от ЗЗД и опрощаване на това вземане в пълен размер, за събиране на което е образувано изпълнително дело №20148510401383, висящо пред ЧСИ М. П. с рег.№851 при КЧСИ;

- Иск с правно основание чл.124, ал.4, изр.2 от ГПК за установяване несъществуване правото на бившия взискател „Инвестиционна компания“ АД да извършва принудителни изпълнителни действия за събиране на вземането си в размер на 166,67лв., отразено в изпълнителен титул – изпълнителен лист от 15.06.2015г. издаден по търг. дело №3416/2015г. по описа на СГС, ТО VI-7 състав, ОТ „ВИП ПАРКЕТ“ ЕООД С ЕИК 201617469 поради изтекла обща 5 /пет/ годишна погасителна давност и поради сключен двустранен договор на основание разпоредбата на чл.108 от ЗЗД и опрощаване на това вземане в пълен размер;
- Да бъдат прогласени за нищожни актовете на основание на които са наложени запори и възбрани върху всякакво имущество, собственост на ищеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от получаване на съобщението от ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____